

Cauza C-408/22

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

20 iunie 2022

Instanța de trimitere:

Conseil d'État (Franța)

Data deciziei de trimitere:

14 iunie 2022

Recurent:

Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Intimată:

Bricolage Investissement France SA

CONSEIL D'ÉTAT (CONSILIUL DE STAT) [omissis]

[omissis]

[omissis] [omissis]

MINISTRE DE L'ÉCONOMIE, DES
FINANCES ET DE LA RELANCE
c/ SA Bricolage Investissement France

Conseil d'État (Consiliul de Stat) [omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]

Ședința din 1 iunie 2022

Decizia din 14 iunie 2022

Având în vedere următoarea procedură:

Societatea pe acțiuni (SA) Bricolage Investissement France a solicitat tribunal administratif de Montreuil (Tribunalul Administrativ din Montreuil) să pronunțe, până la concurența sumei de 633 352 de euro, scutirea de la plata cuantumului impozitului pe profit și a contribuțiilor suplimentare la acest impozit pe care le-a plătit pentru exercițiul încheiat în anul 2012.

Prin Hotărârea nr. 1806737 din 10 octombrie 2019, această instanță a respins cererea sa.

Prin Hotărârea nr. 19VE04061 din 19 octombrie 2021, cour administrative d'appel de Versailles (Curtea Administrativă de Apel din Versailles) a anulat această hotărâre și a admis cererea societății Bricolage Investissement France.

Printr-un recurs și un memoriu în replică, înregistrate la 19 noiembrie 2021 și la 10 mai 2022, [omissis] ministre de l'économie, des finances et de la relance (ministrul economiei, finanțelor și relansării) solicită Conseil d'État (Consiliul de Stat) anularea hotărârii menționate.

Acesta susține că cour administrative d'appel de Versailles (Curtea Administrativă de Apel din Versailles) a încălcat dispozițiile articolului 223 B din code général des impôts (Codul fiscal general) și domeniul de aplicare al Hotărârii C-386/14 din 2 septembrie 2015 a Curții de Justiție a Uniunii Europene și a calificat în mod inexact faptele, statuând că o societate-mamă care nu este membră a unui grup de integrare fiscală poate deduce din profitul său impozabil, fără reintegrarea cotei-părți pentru cheltuieli și costuri, totalitatea dividendelor care intră în domeniul de aplicare al articolului 216 din același cod, primite de la filialele sale stabilite într-un alt stat membru al Uniunii Europene decât Franța.

Printr-un memoriu în apărare înregistrat la 14 aprilie 2022, societatea Bricolage Investissement France solicită respingerea recursului [omissis]. Aceasta susține că motivele invocate de recurs sunt nefondate.

[omissis]

Având în vedere:

- Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
- code général des impôts (Codul fiscal general) și livre des procédures fiscales (Codul de procedură fiscală);
- Hotărârea din 2 septembrie 2015, Groupe Steria SCA (C-386/14), a Curții de Justiție a Uniunii Europene;
- code de justice administrative (Codul de procedură administrativă);

[omissis]

Întrucât:

- 1 Din înscrisurile din dosarul prezentat instanțelor de fond reiese că societatea Bricolage Investissement France, care este deținută în întregime de societatea pe acțiuni grup Adeo, a primit în anul 2012 dividende de la filiala poloneză Leroy Merlin Pologne pe care o deține integral și le-a plasat, în vederea stabilirii impozitului pe profit datorat pentru exercițiul fiscal încheiat în anul 2012, sub regimul fiscal al societăților-mamă prevăzut la articolele 145 și 216 din code général des impôts (Codul fiscal general). În conformitate cu dispozițiile alineatului I al acestui din urmă articol, ea a recalculat cuantumul acestor dividende din profitul său net, cu excepția unei cote-părți din cheltuieli și din costuri de 5 %. Printr-o reclamație ulterioară, societatea Bricolage Investissement France a solicitat să poată beneficia de deducerea tuturor dividendelor primite de la filiala sa poloneză, fără reintegrarea cotei-părți pentru cheltuieli și costuri. După respingerea acestei reclamații, ea a solicitat tribunal administratif de Montreuil (Tribunalul Administrativ din Montreuil) să pronunțe reducerea profitului său impozabil cu valoarea acestei cote-părți pentru exercițiul financiar încheiat în anul 2012 și restituirea impozitului corespunzător. Ministre de l'économie, des finances et de la relance (ministrul economiei, finanțelor și relansării) a formulat recurs împotriva hotărârii din 19 octombrie 2021 prin care cour administrative d'appel de Versailles (Curtea Administrativă de Apel din Versailles), după ce a anulat hotărârea din 10 octombrie 2019 prin care tribunalul administrativ a respins cererile acestei societăți, i-a acordat scutirea de la plata cuantumului impozitului pe profit și a contribuțiilor suplimentare datorate pentru exercițiul financiar încheiat în anul 2012 până la concurența neutralizării cotei-părți pe care o reintegrase în profitul său.

- 2 Alineatul I al articolului 216 din code général des impôts (Codul fiscal general) prevede, în redactarea sa aplicabilă litigiului, că o societate-mamă poate deduce din profitul său total net veniturile nete din participații care dau naștere dreptului de aplicare a regimului societăților-mamă primite în cursul unui exercițiu, cu defalcarea unei cote-părți din cheltuieli și din costuri stabilită în mod uniform la 5 % din venitul total din participații, incluzând creditul fiscal. Potrivit articolului 223 A din același cod, în redactarea sa în vigoare atunci, referitor la condițiile de acces la regimul integrării fiscale: „*O societate poate să se constituie singura obligată la plata impozitului pe profit datorat pentru ansamblul rezultatelor grupului format de ea și de societățile în care deține minimum 95 % din capital, în mod continuu în cursul exercițiului fiscal, direct sau indirect, prin intermediul societăților sau sediilor permanente membre ale grupului (...). / Pot fi membre ale grupului numai societățile sau sediile permanente care și-au exprimat acordul și ale căror rezultate sunt supuse impozitului pe profit, conform dreptului comun sau modalităților prevăzute la articolul 214. (...)*”. Potrivit articolului 223 B din același cod, în redactarea sa aplicabilă, care definește regimul integrării fiscale: „*Rezultatul global este determinat de societatea-mamă calculând suma algebrică a rezultatelor fiecărei societăți a grupului, determinate conform dreptului comun sau modalităților prevăzute la articolul 214. / Rezultatul global este diminuat cu cota-parte din cheltuieli și din costuri aferentă veniturilor din participații primite de o societate a grupului de la o societate membră a grupului de mai mult de un exercițiu financiar și veniturilor din participații primite de o societate a grupului*

de la o societate intermediară pentru care societatea-mamă prezintă dovada că provin din venituri din participații plătite de o societate membră a grupului de mai mult de un exercițiu financiar și care nu a justificat deja rectificările efectuate în temeiul prezentului paragraf sau al celui de al treilea paragraf. (...)”.

- 3 Articolul 49 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede: „În conformitate cu dispozițiile care urmează, sunt interzise restricțiile privind libertatea de stabilire a resortisanților unui stat membru pe teritoriul altui stat membru. Această interdicție vizează și restricțiile privind înființarea de agenții, sucursale sau filiale de către resortisanții unui stat membru stabiliți pe teritoriul altui stat membru (...)”.
- 4 Prin Hotărârea din 2 septembrie 2015, Groupe Steria SCA (C-386/14), Curtea de Justiție a Uniunii Europene a declarat că articolul 49 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că se opune unei legislații a unui stat membru privind un regim de integrare fiscală, în temeiul căreia o societate- mamă integrantă beneficiază de neutralizarea reintegrării unei cote- părți din cheltuieli și din costuri stabilită forfetar la 5 % din valoarea netă a dividendelor primite de ea de la societățile rezidente care fac parte din integrare, în timp ce o astfel de neutralizare îi este refuzată, în temeiul acestei legislații, pentru dividendele care îi sunt distribuite de filialele sale situate într- un alt stat membru și care, dacă aceste filiale ar fi fost rezidente, ar fi fost eligibile în mod obiectiv, la cerere.
- 5 Ministrul susține că cour administrative d’appel (Curtea Administrativă de Apel) a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că Bricolage Investissement France era îndreptățită să susțină, în sprijinul cererii sale de reducere a cuantumului impozitului pe profit pe care l-a plătit pentru exercițiul financiar încheiat în anul 2012, că articolul 223 B din code général des impôts (Codul fiscal general) încalca libertatea de stabilire în măsura în care nu prevedea posibilitatea de a neutraliza cota-parte din cheltuieli și din costuri reintegrată ca urmare a veniturilor din participații provenite de la filiale stabilite într-un alt stat membru al Uniunii Europene decât Franța, care îndeplinesc criteriile de eligibilitate pentru regimul de integrare fiscală, înlăturând ca lipsită de incidență în această privință împrejurarea că societatea-mamă respectivă, în pofida existenței unor legături de capital cu alte societăți franceze care să permită constituirea unui grup fiscal integrat, nu aparținea unui astfel de grup.
- 6 Ridică o dificultate serioasă de interpretare a dreptului Uniunii Europene aspectul dacă articolul 49 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene se opune unei legislații a unui stat membru referitoare la un regim de integrare fiscală în temeiul căreia o societate-mamă integrantă beneficiază de neutralizarea cotei-părți din cheltuieli și din costuri reintegrată ca urmare a dividendelor pe care le primește de la societățile rezidente care fac parte din integrare, precum și, pentru a ține seama de hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene menționată la punctul 4, ca urmare a dividendelor primite de la filialele stabilite în alt stat membru care, dacă ar fi fost rezidente, ar fi fost eligibile în mod obiectiv, la

cerere, pentru regimul de integrare, dar care refuză beneficiul acestei neutralizări unei societăți-mamă rezidente care, în pofida existenței unor legături de capital cu alte entități rezidente care permit constituirea unui grup fiscal integrat, nu a optat pentru apartenența sa la un astfel de grup, atât ca urmare a dividendelor care îi sunt distribuite de filialele sale rezidente, cât și a celor provenite de la filialele stabilite în alte state membre care îndeplinesc alte criterii de eligibilitate decât rezidența.

- 7 Prin urmare, Curtea de Justiție a Uniunii Europene trebuie sesizată cu privire la acest aspect în temeiul articolului 267 primul paragraf litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și, până la pronunțarea Curții, trebuie suspendată judecarea recursului formulat de ministere de l'économie, des finances et de la relance (ministrul economiei, finanțelor și relansării).

D E C I D E:

Articolul 1: Suspendă judecarea recursului formulat de ministere de l'économie, des finances et de la relance (ministrul economiei, finanțelor și relansării) până când Curtea de Justiție a Uniunii Europene se va pronunța cu privire la aspectul dacă articolul 49 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene se opune unei legislații a unui stat membru referitoare la un regim de integrare fiscală în temeiul căreia o societate-mamă integrantă beneficiază de neutralizarea cotei-părți din cheltuieli și din costuri reintegrată ca urmare a dividendelor primite de ea de la societăți rezidente care fac parte din integrare, precum și, pentru a ține seama de Hotărârea din 2 septembrie 2015, Groupe Steria SCA (C-386/14), ca urmare a dividendelor primite de la filiale stabilite într-un alt stat membru care, dacă aceste filiale ar fi fost rezidente, ar fi fost eligibile în mod obiectiv, la cerere, pentru regimul de integrare, dar care refuză beneficiul acestei neutralizări unei societăți-mamă rezidente care, în pofida existenței unor legături de capital cu alte entități rezidente care permit constituirea unui grup fiscal integrat, nu a optat pentru apartenența sa la un astfel de grup, atât ca urmare a dividendelor care îi sunt distribuite de filialele sale rezidente, cât și a celor provenite de la filiale stabilite în alte state membre care îndeplinesc alte criterii de eligibilitate decât rezidența.

[omissis] Pronunțată la 14 iunie 2022.

[omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]